

Župnijski list župnij Gornja in Spodnja Sv. Kungota,
26.7.2026, leto XXXIII, št. 15

17. NEDELJA MED LETOM - KRIŠTOFOVA

beseda o Besedi

Današnje bogoslužje nam v berilu iz Stare zaveze predstavi lik kralja Salomona, Davidovega sina in njegovega naslednika. Predstavi nam ga na začetku njegovega kraljevanja, ko je bil še zelo mlad. Sprejel je namreč zelo zahtevno nalogo, tako je s tem velika odgovornost otežila ramena mladega vladarja. Najprej je daroval Bogu slovesno daritev, 'tisoč žgalnih daritev', pravi Sveto pismo. Nato se mu je v nočnem videnju prikazal Gospod in mu obljubil, da mu bo izpolnil vse, kar ga bo prosil v molitvi. Tu se vidi veličina Salomonove duše. Ni prosil za dolgo življenje, niti za bogastvo in ne za smrt svojih sovražnikov, temveč je rekel Gospodu: »Daj torej svojemu služabniku poslušno srce, da bo znal vladati tvojemu ljudstvu in razločevati med dobrim in hudim!« (1Kr 3,9). Gospod ga je

uslišal tako, da je Salomon zaradi modrosti in pravičnih sodb postal znan po vsem svetu.

On je torej prosil Boga, naj mu da 'poslušno srce'. Kaj torej pomeni ta izraz? Vemo, da v Svetem pismu srce ne pomeni samo telesnega dela, ampak pomeni tudi središče človekove osebe, kjer so navzoči njegovi nameni in sodbe. Lahko bi rekli: vest. 'Poslušno srce' je torej vest, ki zna poslušati, ki je občutljiva za glas resnice ter je zaradi tega sposobna razločevati med dobrim in zlim. V Salomonovem primeru je razlog za prošnjo odgovornost voditi izraelski narod, to ljudstvo, ki si ga je Bog izbral, da bi svetu razodel svoj načrt zveličanja. Zato se mora izraelski kralj truditi, da bo vedno v soglasju z Bogom in bo v poslušanju Njegove besede vodil ljudstvo po Gospodovih poteh, po poti pravičnosti in miru. Salomonov zgled

je namenjen vsakemu človeku. Vsak izmed nas ima vest, ker je v nekem smislu kralj, da izvaja svoje človeško dostojanstvo z delovanjem po pravilno oblikovani vesti tako, da dela dobro in se izogiba zla. Moralna vest predpostavlja sposobnost prisluhniti glasu resnice ter biti poslušni njenim navodilom. Osebe, ki so bile poklicane, da vladajo, imajo zato še večjo odgovornost in imajo zato, kakor nas uči Salomon, še večjo potrebo po Božji pomoči. Toda vsak ima v svoji konkretni situaciji svoj del, ki ga mora storiti. Napačna miselnost nas navaja, da prosimo Boga za stvari in ugodne pogoje. V resnici pa je kvaliteta našega življenja in življenja družbe odvisna od pravilno oblikovane vesti vsakega, od sposobnosti vsakega in vseh prepoznati dobro in ga ločiti od zla ter od tega, če si pri tem potrpežljivo pomagamo.

Prosimo za pomoč Devico Marijo, sedež Modrosti. Njeno srce je popolnoma poslušno Gospodu. Čeprav je bila ponižna in preprosta, je Marija v Božjih očeh kraljica. Kot takšno jo mi tudi častimo. Sveta Devica, pomagaj nam z Božjo milostjo oblikovati vest, da bo vedno bolj odprta za resnico in občutljiva za pravičnost ter bomo tako služili Božjemu kraljestvu.

papež Benedikt XVI.

Sv. Ignacij Lojolski, duhovnik, ustanovitelj jezuitov

Njegova življenjska pot se je pričela leta 1491 na gradu Lojola v baskovski provinci na severozahodu Španije, kjer se je rodil kot dvanajsti ali trinajsti (in zadnji) otrok podeželskega plemiča. Pri krstu je dobil ime Inigo, med študijem v Parizu ga je leta 1528 spremenil v latinsko Ignatius de Loyola. Korenina tega imena je beseda 'ignis', ki pomeni ogenj. In ognja je bil Ignacij poln! Oče ga je menda hotel usmeriti v duhovniški poklic, Inigo pa se je navduševal za viteško in pustolovsko življenje. Nekaj let se je vzgajal na dvoru, nato pa je odšel k podkralju v Navarro, kjer se je izkazal kot neustrašen bojevnik. Pri obrambi trdnjave Pamplona, ki so jo oblegali Francozi, ga je 20. maja leta 1521 zadel 'milostni udarec' topovske kroglice, ki mu je zdrobila kost pod desnim kolonom in je spremenila smer njegovega življenja.

Ko se je zdravil na domačem gradu, si je zaželel svojega najljubšega čtiva viteških romanov. Namesto teh so mu dali Življenje svetnikov. Ob prebiranju zgodb 'vitezov nebeškega Kralja' se je v njem vedno močnejše oglašala želja, da bi jih tudi sam posnemal. V začetku naslednjega leta je zapustil domači grad z

namenom, da roma v Sveto deželo. Ustavil se je v znamenitem romarskem svetišču Montserrat, kjer je opravil dolgo spoved, potem pa Mariji izročil svoj viteški meč. Zaradi nepredvidenih težav je celo leto ostal v kraju Manreza, nedaleč od Montserrata. Tam je najprej veliko molil, potem pa se je lotil apostolskega dela: poučeval je katekizem in pomagal je v bolnišnici. Duhovna spoznanja, ki so dozorela v njem, je zapisoval in iz teh zapiskov se je rodila nesmrtna knjižica Duhovne vaje, o kateri je sv. Frančišek Saleški zapisal, da je "pripravila več spreobrnjenj kot pa ima črk".

Čutil je, da ga Bog kliče k apostolskemu delovanju, zato je pri triintridesetih letih postal študent. Najprej je študiral v Španiji, nato pa v Parizu, kjer je s svojimi duhovnimi vajami pritegnil nekaj somišljenikov, ki so postali prvo jedro Družbe Jezusove. 15. avgusta 1534 so v kapeli na Montmartru naredili zaobljube. 24. junija 1537 je Ignacij skupaj z nekaj tovariši prejel mašniško posvečenje, novo mašo pa je opravil šele na božično noč leta 1538 pri jaslicah bazilike Marije Velike v Rimu.

Ignacija in njegove spremljevalce so Rimljani imenovali 'romarji', sami pa so govorili, da so 'iz družbe Jezusove'. Do konca leta 1539 je Ignacij papežu izročil listino z načrtom svoje ustanove. Pravila je potrdil papež Pavel III. 27. septembra 1540. Ta datum velja za rojstni dan Družbe Jezusove ali jezuitskega reda. Novost tega reda je bila ta, da je bil izrazito apostolski in zato zelo prilagodljiv. Papežu in Cerkvi je ponudil svoje služenje za prenovo tedanje Cerkve, močno prizadete zaradi protestantskega odpada.

Red je naglo rasel. Za prvega predstojnika, ki se imenuje general, so izvolili Ignacija. Ob njegovi smrti 31. julija 1556 je Družba štela že okoli tisoč članov v sto hišah po raznih državah. K nam v Ljubljano k Svetemu Jakobu, kjer imajo svojo

hišo še danes, poleg nje pa na naših tleh še dve v Ljubljani ter dve v Mariboru so jezuiti prišli leta 1597 in v našem glavnem mestu ustanovili prvo visoko šolo na naših tleh. Ignacij Lojolski je bil leta 1609 prištet med blažene, leta 1622 pa med svetnike skupaj s svojim rojakom in velikim jezuitskim misijonarjem Frančiškom Ksaverijem.

Naša oznanila

☞ **Obhajamo Krištofovo nedeljo, ko bo po sv. maši blagoslov vozil in voznikov.** S svojimi darovi boste lahko podprli tudi delo naših misijonarjev! Vabljeni in Bog povrni!

☞ **Kolpingovo združenje Slovenije vabi to soboto, 1.8.26 na romanje na Kurešček.** Na avtobusu bosta duhovna voditelja naš g. župnik Igor In naš novomašnik g. kaplan Timi. Prijavite se lahko še do jutri na telefon gospe Marte iz Sv. Križa nad Mariborom, ki vam bo tudi podala vse informacije: 031 355 363. Lepo vabljeni!

☞ **Huda neurja, poplave, zemeljski plazovi in toča so v Halozah ter na širšem ptujskem območju pred nekaj dnevi številnim družinam povzročili veliko škodo.** Svoj dar lahko nakažete s priloženo položnico (na polici s tiskom) oz. na:

TRR: SI65 0417 3000 1196 3

Sv. maše pred nami

17. NEDELJA MED LETOM, 26.7.,
Joahim in Ana,
starša Device Marije;
Zg. Kungota ob 07.30h:
+ Marjan Holer
Sp. Kungota ob 9h:
+ Viktor Bajec (30. dan)

SREDA, 29.7.,
Marta, Marija in Lazar;
Zg. Kungota ob 17h:
+ Marija Frece

18. NEDELJA MED LETOM, 2.8.,
Evzebij iz Vercellija, škof;
Sp. Kungota ob 7.30h:
+ Tomaž Kralj in + sorodniki
Zg. Kungota ob 9h:
+ Friderik Trobas

Izdajatelj

Župnija Gornja Sv. Kungota
Zgornja Kungota 1, 2201 Zgornja Kungota
davčna št.: 13609203
matična št.: 1431994000
TRR: SI56 0451 5000 3312 573

Župnija Spodnja Sv. Kungota
Gradiška 102, 2111 Pesnica
davčna št.: 68260334
matična št.: 1431943000
TRR: SI56 0451 5000 3312 476

Igor Ignacij Novak, župnik in dekan,
Slovenska ul.26, 2212 Šentilj
tel.: 041 868 298
e-posta: zupnija.sentilj@gmail.com